

BARIŞIN DA ADI SEN OL

Dinle beni sevgili su, dinle! Sana seni anlatacağım. Adını verdiğin mutluluk ve güzelliklerin, yareğime ektiğin duyguların sadece bazılarını anlatacağım sana.

Senin bir damlanın toprağa düşmesiyle başlar hayat. Bir yetimin anne sütüne hasreti gibidir; toprağın sana olan hasreti. Sen olmasan bilemezdi toprak analığını, bağrında büyütemez, emziremezdi çocuklarını. Sarımsızdı üzerine atılan tohumunu şefkatle, doğmadan öldürdü çocuklar. Anam sarı başaklar arasında saramı okşarken, düşündüğüm tek şey: yaşamın adının SEN olduğu.

Yağmur olup, gökten bereketini indirdiğin zaman, ne ayakkabımın yırtığından içeri girip ayaklarımı ıslatmana, ne de kerpiç damımızın bir köşesinden yol bulup oturduğum odaya damlamana gücenirim. Bilirim ki bu halinle; nasırlı ellerin attıkları tohumlara hayat sevdası, avurtları çökmüş insanların umutsuz çehresine umut, soframa gelecek ekmeği bekleyişin arkasındaki güvensin sen! Toprağımızda iş, işimizde aş, aşımızda da mutluluğun tebessürsün hep.

Ağacın yeşillenme sabırsızlığı, yorgun ırgatların alınında buram buram akan emeğin de sensin adı... Sen toprağa gelinliğin en yeşilini giydirdiğin zaman, anam daha bir içten yoğuruyor hamurunu. Sen olunca gülümsüyor komşunun çocuğu. Ölüm zilgitalarının yerini sevinç türküleri alıyor hep...

Biliyor musun; hiç sandalla, kayıkla gezemedim bugüne kadar üzerimde. Olsun... Köyümün küçük bir deresinden kıvrılarak geçmen, yaz sıcağında, içine salladığım çıplak ayaklarıma arkadaş olman bile yetiyor bana. Uzun uzun bakarken arkandan, özgürlüğün, softluğun ve durulugun içimdeki semboksün SEN!

Daha sayayım mı; evimde elektriğim, dağımda çiçeğim, balımsın kovanımda. Çoğu zaman sevinç ve üzüntümün içime sığmayan tarafının gözlerimden akan tuzlu yanışın.

Yakluğun düşünülemez yeryüzünde... Aramızdan az bir çekilsen; avuç açılır dualara, avuç açılır çöl yaralarını kapatacak, bir iki damlana...

Senin masum maviliğini umursamazca bulandırdığımızda bile, güzelliğini, medeniyetini esirgmeden yeryüzüne ve insanlara dağıtan cömertliğin de timsalisin SEN!

Bir damlana bile muhtaç olduğumuz, bugünümüzün ve yarınımızın güzelliği. Sevgili Mavi Çocuk; senden sonra doğan gökkuşağının tüm renklerini içime çekmek ve ateş kırmızısı gelincik tarlalarında, senin toz kokulu yağmurunda ıslanmak istiyorum. Senin büyüttüğün papatyalardan, sevgi ve barış tohumları örip, dağıtmak istiyorum, tüm dünya çocuklarına.

DOSTLUĞUN, BARIŞIN ADI SEN OLASIN DİYE...

YASEMİN EREN

8-8 455

AKSÖNEY-HELVARBE ATATÜRK İS.